

Cesty k Šumavě

Cesty k Šumavě mohou být rozličné. Básník a badatel Ondřej Fibich se rozhodl napsat knihu, která se vymyká vlastivědnému či beletristickému pojetí Šumavy. Jedná se o spirituální zkušenost s dějinami, lidskými osudy i divokou přírodou. Pracoval na ní 40 let a vyjde v květnu 2021. Na publikaci se zároveň podílejí Petr Štěpán – ilustrace, Ivana Řandová – foto, Jan Bílý – úvod a Vladimír Just – doslov. S autorem můžete navázat kontakt na www.cestyklusumave.cz.

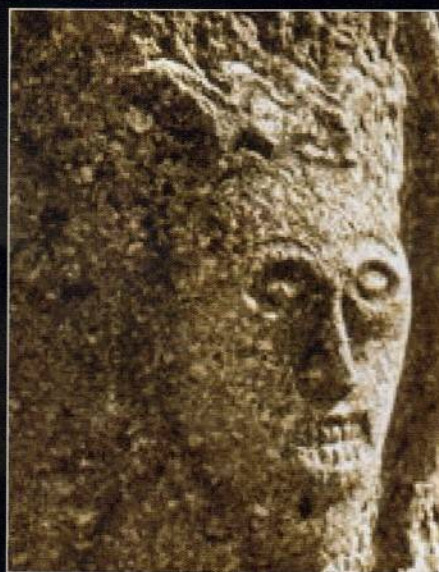
Na pokračování uvedeme několik ukázek z připravované knihy.

Létající světla nad Vydrou

Jeden čas jsem vydával v edici Vzpomínky na Šumavu neznámé či zapadlé texty Karla Klostermanna. Když měl jít poslední, čtvrtý díl již do tisku, v pozůstatosti přítele Oldy Richtra jsem objevil starý obrázkový časopis Světozor. V ročníku 1887 při listování můj zrak padl na úplně první Klostermannův český text Peřeje hořejší Votavy (Vydry) v Údolí Klářině (Schachtelei). Vyšel tehdy pod jeho literárním pseudonymem Faustin. Styl je ještě nevykvašený, ale obsah stojí za to. Spisovatel v něm líčí nevysvětlitelnou událost. Scházel v podvečer s několika známými sedláky z Hrádků k řece Vydře. Náhle se nad stromy na protější stráni objevilo modré světlo a pohybovalo se podivným způsobem. Chvilí stálo nad obzorem, pak se vertikálně snášelo a zase plulo horizontálně. Vyděšení horalé se jen modlili a pronášeli různá zaříkání. Po dlouhé chvíli se pulzující světlo zvedlo a těsně nad horizontem zmizelo v dáli. Vysokoškolsky vzdělaný spisovatel celou událost zkoumal ze všech stran a nepřišel na žádné vysvětlení. Avšak ohromující setkání se světelným fenoménem jej tak ovlivnilo, že napsal pozoruhodnou povídku Ohnivě snopy nad Hirschensteinem. Zde světlo oblékl do podoby středověkých zpráv, kdy lidé některé astronomické i optické jevy popisovali jako ohnivě snopy a další předměty. Příjemy to veskrze selské.

Jenže světlo nepozorovali jen lidé z Schlosselwaldu, ale i z Jelenova. Právě

z tohoto popudu vznikla pak jelenovská pověst o Stromu čarodějnic. V ní se čarodějnice na ohnivých košťatech slétaly u jednoho starého buku a nechťely tento strom vydat do moci lidí.

Takže tu máme snopy, košťata a ještě přijde řeč na paprsky. Kousek dál po proudu se rozkládá víska Nuzerov. Odtud sběratel pověstí Holý zaznamenal naprosto ojedinelé vyprávění. Jednoho zdejšího hospodáře, který slul jako léčitel, zaříkávač a mág, napadl zvláštní kousek. Z jednoho proroctví se dozvěděl, že má přiletět na Šumavu strašná kometa. Kdo od ní získá

čarovné mléko, může jím uzdravit kohokoliv. Protože žil stranou všech lidí, nikdo netušil, že si tu kometu přivolal. K muži spouštěla své paprsky a on z nich vytáčet nějakou stříbrnou tekutinu podobnou mléku. To se dalo třikrát, avšak čarodějovi to nestačilo. Když pak vlasatice dlouho nepřilétala, divoce jí zařikal, až se zase k němu snesla. Tentokráte bylo její světlo sinavé. Spustila k človíčkovi dva silné paprsky, které jej rozervalo na dva kusy. Ty pak odhodila do blízkých skal a zmizela. Až po několika dnech pozůstatky nešťastníka našel panský revírník.

Myslím, že tu máme co do činění s neidentifikovatelnými létajícími objekty. A toto jsou o nich první zprávy ze Šumavy, ač zahráleny do románového či pověstového hávu.

■ Ondřej Fibich